

Bijkomende vragen GR 21/06/2017 – Zwerfkatten

- Wanneer en om welke reden worden kattenvangacties georganiseerd?

Zwerfkatten kunnen op diverse manieren voor overlast zorgen: omwonenden ondervinden hinder van zwerfkatten door geur, ontlasting, geluid, tot zelfs schade aan eigendommen; de gezondheid van andere huisdieren kan door zieke of besmette zwerfkatten in gevaar komen (denk maar aan parasieten zoals vlooiën en wormen, maar ook virussen als parvo en kattenaids, ...), deze ziekten kunnen ook op andere soorten worden overgedragen. Bovendien zijn katten echte jagers die ook op andere diersoorten jagen.

Om de populatie aan zwerfkatten gezond te houden en de hinder veroorzaakt door zwerfkatten efficiënt én diervriendelijk aan te pakken worden onder meer vangacties georganiseerd. De stad zoekt hierbij naar een leefbare, diervriendelijke, betaalbare, wettelijk verantwoorde, ... oplossing in samenwerking met alle betrokkenen waarbij we 1 gemeenschappelijk doel nastreven: de hinder veroorzaakt door zwerfkatten op de omgeving inperken.

Dit is geen eenvoudig klus, gelet op de diversiteit aan belangen en betrokkenen: katteneigenaars, wild beheers eenheden (WBE of jagers), vrijwillige dierenvrienden, dierenartsen, een door de stad aangestelde dierenarts, een aangestelde firma die instaat voor het afvangen van de zwerfkatten (in dit geval Rato vzw) Ook op het vlak van wetgeving dienen we rekening te houden met tal van voorwaarden en onduidelijkheden.

Concreet moeten we rekening houden met volgende wetgeving:

- Soortenbesluit
- Jachtdecreet van 24 juli 1991
- Jachtvoorwaardenbesluit van 25 april 2014
- B.S. 13 augustus 2009 en de Wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren.

De kat (*felis catus*) wordt hierbij tot het overig wild gerekend waardoor voor zowel het "vangen" als "diegenen die afvangen" specifieke voorwaarden gelden. Het terugplaatsen van dit 'wild', kan bovendien beschouwd worden als een inbreuk op het verbod tot 'uitzelden' van soorten (*zie verder*).

De vangacties werden in juni 2017 hervat naar aanleiding van het afsluiten van de samenwerkingsovereenkomst met vzw Rato. Deze samenwerkingsovereenkomst werd goedgekeurd op de gemeenteraad van 19 april 2017 en werd vooraf toegelicht op de commissie personeel, onderwijs, leefmilieu, dierenwelzijn landbouw & groen en anderen.

- Welke werkwijze wordt gevolgd door de vzw Rato?

Sinds vele jaren past de stad de TNR-methode (trap-neuter-return) succesvol toe. Door katten onvruchtbaar te maken en op de gevangen locatie terug te plaatsen, wordt een eindeloze cyclus van nieuwe dieren en nieuw dierenleed doorbroken. Deze methode is gebaseerd op wetenschappelijk onderzoek en gaat uit van het vacuümeffect, waarbij de plekken waar reeds zwerfkatten aanwezig zijn bij wegvangen opnieuw opgevuld worden door nieuwe zwerfkatten. De zwerfkatten vertoeven immers op deze bepaalde locatie omdat ze daar kunnen overleven (m.n. voldoende voedsel, schuilplaats, ... vinden). Door de bestaande populatie aan zwerfkatten hier weg te nemen, zal binnen afzienbare tijd deze locatie opnieuw gevuld worden met andere zwerfkatten.

Hierbij wordt volgende werkwijze gehanteerd:

1. Een melding rond overlast/hinder/... ten gevolge van één of meerdere zwerfkatten komt bij de stad terecht bij de dienst groenbeleid en landbouw;
2. Deze meldingen worden door de stadsdiensten in een database gebundeld per geografische sector zodat maandelijks acties kunnen worden ingepland;
3. In overleg met Rato vzw wordt een actie ingepland op basis van de meldingen, rekening houdend met de mensen en middelen die ter beschikking staan;
4. Voor de vangactie plaatsvindt wordt door de stad een bewonersbrief per sector verstuurd, met daarbij de oproep om de eigen kat een bandje om te doen of binnen te houden. Vanuit de stad raden we tevens aan om de eigen huiskatten te laten chippen;
5. In de voorziene vangweek plant Rato het afgevangen van zwerfkatten in op basis van de beschikbaarheid van personeel en middelen (vangkooien), dit wordt bovendien ook afgestemd

met de aangestelde dierenarts en de melders waar een vangkooi geplaatst wordt zodat de dieren snel en efficiënt kunnen behandeld worden.

- huiskatten worden meteen vrijgelaten;
- niet-verwilderde katten zonder eigenaar worden behandeld door een dierenarts en terug vrijgelaten op de vangstlocatie;
- te verwilderde katten worden naar een asiel gebracht;
- verwilderde zieke katten worden geëuthanaseerd;

Het is diegene die de katten vangt die bepaalt of het om een 'te verwilderde kat' gaat aan de hand van een aantal criteria.

De dierenarts controleert voor behandeling steeds of de katten gechipt zijn, gechipte katten worden niet behandeld en teruggeplaatst in een val, waarna ze terug vrijgelaten worden op de vangstlocatie. Duidelijk zieke katten, zieke dieren die continue behandeling nodig hebben en katten met sterke vloeiënallergie worden geëuthanaseerd. Het is de dierenarts die hiervoor een diagnose stelt.

Aangezien in 2016 bleek dat het terugzetten van katten in strijd was met de wetgeving, werden hiervoor na overleg met het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB), Rato, jagers, ... een aantal zaken bijgestuurd. Echt verwilderde katten werden conform het jachtvoorwaardenbesluit afgevoerd naar een dierenasiel.

Op dit moment worden geen katten meer naar een asiel afgevoerd. Samen met vrijwilligers wordt bekeken waar de katten die niet kunnen teruggeplaatst worden, opgevangen kunnen worden. Dit kan in een bestaande kolonie na controle van de gezondheid of eventueel zelfs in een gastgezin of pension.

Het verschil tussen 'uitzetten' en 'terugzetten' is momenteel onduidelijk. Ook de definitie van wat is nu een verwilderde kat of huiskat en waartoe behoort de zwervkat, is nog niet opgehelderd. Het is aan de hogere overheid om hier klaarheid in te scheppen.

Het Jachtdecreet stelt in artikel Art. 29 dat het ten allen tijde en overal verboden is om wild uit te zetten. Omtrent de vraag of uitzetten gelijk is aan het terugzetten is momenteel nog geen rechtspraak. Als het Soortenbesluit van 15 mei 2009 ernaast wordt bekeken, zien we dat er in artikel 17 gesteld wordt dat het verboden is om specimens van soorten die onder het toepassingsgebied vallen van dit besluit, opzettelijk te introduceren in het wild. Als katten worden teruggeplaatst houdt dit geen opzettelijk introduceren in, met name ze keren er gewoon naar terug, dit is voor deze katten hun natuurlijke habitat. Echter is dit alles ook vatbaar voor interpretatie en zal er meer duidelijkheid moeten komen vanop hoger niveau.

Artikel 9 van de Wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren bepaalt dan weer dat het gemeentebestuur de gevangen, verwilderde katten moet opvangen. Echter is er niet altijd plaats in een asiel, is er niet altijd een opvangmogelijkheid. Indien er geen opvang kan worden voorzien, kan de Burgemeester beslissen om het dier te laten doden. Dit is een mogelijkheid, geen verplichting, de wet spreekt immers over "kan" en niet "moet". Aangezien een duidelijk wettelijk kader hierover ontbreekt, zal er tot op heden altijd ruimte voor discussie blijven.

Het huidige beleid dat de stad voert, houdt rekening met alle belangen, die van de katten, die van de inwoners, die van de stad, en is volledig in overeenstemming met het zwervkattenbeleid zoals aangegeven door de hogere overheid alsook de wetgeving in principe, maar hangt dus af van de interpretatie.

- De katten worden gevangen met kooien, hoe lang blijven die katten in die kooien zitten?

Alle vangkooien worden geplaatst op dag 1 van de actie. De meeste katten worden 's nachts gevangen. Op dag 2 worden alle kooien gecontroleerd. De bestrijders starten om 8 uur met de controle. De bestrijder maakt goede afspraken met de melders. Zo spreken ze af om de kooi bijvoorbeeld bij regenweer overdekt te plaatsen bij een vangst. Indien de weersomstandigheden te slecht zijn (door vrieskou, extreme hitte), wordt de afspraak naar een andere datum verlegt.

- Hoeveel maal werd in Dendermonde de laatste jaren een zwerfkattenactie georganiseerd?

Voor 2014 werkte de stad samen met Vetas en vrijwilligers. Acties vonden plaats op basis van meldingen en ad hoc.

Sinds 1 oktober 2014 wordt er samengewerkt met vzw Rato en wordt er op regelmatige basis een vangactie georganiseerd. Er worden per contractjaar, startend in oktober, minstens 7 acties georganiseerd.

Hierbij kunt u een overzicht terugvinden van de acties sinds 2014:	Totaal 2015: 6 acties	2016 december interventie Notendijk om verspreiding van het parvovirus tegen te gaan
2014 oktober	2016 januari	Totaal 2016: 9 acties en 2 interventies ten gevolge van achtergelaten zwerfkatten aan de Notendijk die voor overlast en door Parvo besmetting een mogelijke
2014 november	2016 februari	2017 6/01/2017
2014 december	2016 maart	2017 24/04/2017
Totaal 2014: 3 acties sinds 1 oktober	2016 mei	2017 juni (12 tot 14 juni)
2015 februari	2016 6-9 juni	
2015 augustus	2016 20-23 juni	
2015 september	2016 25-28 juli	
2015 oktober	2016 september	
2015 november	2016 november	
2015 december	2016 november: interventie Notendijk om verspreiding van het parvovirus tegen te gaan	

Komende acties worden ingepland.

- Hoeveel katten werden gevangen? Hoeveel katten werden onvruchtbaar gemaakt? Hoeveel zieke katten werden geëthanaseerd?

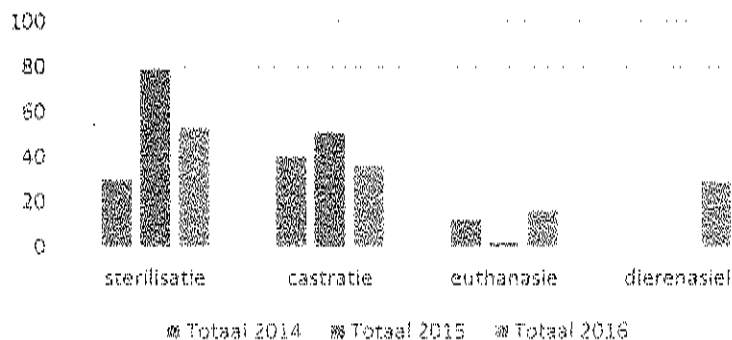
In 2014 werden er 82 katten gevangen, waarvan er 30 gesteriliseerd werden en 40 gecastreerd. 12 dieren bleken te ziek en werden geëthanaseerd. Hier dient wel vermeld te worden dat de vangacties gestart zijn in oktober. Het betreft hier dus geen volledig kalenderjaar.

In 2015 werden 132 katten gevangen waarvan er 79 gesteriliseerd werden en 51 gecastreerd. Slechts 2 dieren bleken te ziek.

In 2016 werden 53 katten gesteriliseerd en 36 gecastreerd. 16 dieren bleken te ziek. In totaal werden 348 katten gevangen, waarvan er 289 effectief terug werden uitgezet.

	sterilisatie	castratie	euthanasie	dierenasiel	TOTAAL
Totaal 2014	30	40	12	0	82
Totaal 2015	79	51	2	0	132
Totaal 2016	53	36	16	29	134
Eindtotaal	162	127	30	29	348

Overzicht TNR-acties

- Worden alle katten meegenomen voor onderzoek en behandeling?

Niet alle katten die in een val terechtkomen worden meegenomen. Als blijkt dat er een kat met een halsbandje in de kooi zit of indien er duidelijke tekenen van domesticatie zijn, dient de medewerker verantwoordelijk voor het vangen deze onmiddellijk vrij te laten. Indien bij onderzoek bij de dierenarts blijkt dat de kat gechipt is, wordt deze ook niet behandeld. Duidelijk zieke katten, zieke dieren die continue behandeling nodig hebben en katten met sterke vlooiënallergie worden geëuthanaseerd

- Hoeveel katten werden teruggeplaatst op de vangplaats?

Op een totaal aantal van 348 gevangen katten tussen oktober 2014 en eind 2016 werden er 289 katten teruggeplaatst op de vangstplaats. Dit betekent dat 83 % van de gevangen dieren, na sterilisatie of castratie werd teruggeplaatst.

	TOTAAL	Teruggeplaatst
2014	82	70
2015	132	130
2016	134	89
TOTAAL	348	289

- Bestaat de mogelijkheid om zieke katten te behandelen in plaats van te euthanaseren?

Een efficiënte behandeling van een zwervkat is afhankelijk van tal van factoren: de aard van de ziekte, het gedrag van de zwervkat, de beschikbaarheid van iemand die zich hierover met de nodige kennis van zaken kan ontfemen, de kostprijs en het type van de behandeling, de mogelijkheid tot quarantaine enz. Zowel financiële als logistieke middelen en mogelijkheden zijn echter beperkt. Een kosten-baten analyse per zieke zwervkat wordt in principe door de dierenarts uitgevoerd. Indien een langdurige behandeling vereist is, is het niet evident om consequent geneesmiddelen toe te dienen aan zwervkatten. Deze dieren worden bijgevolg best ingeslapen. Bij besmettelijke en behandelbare ziekten zoals bv. parvo, kan 1 ziek dier nefaste gevolgen hebben voor alle kittens in de nabije omgeving. Om de populatie (ook van de huiskatten!) te beschermen is het daarom vaak beter om dit dier uit de populatie te verwijderen. Sommige ziekten zijn ook niet te behandelen. Kattenaids (Feline Immunodeficientie Virus) is daar een voorbeeld van. Hier bestaat de therapie voornamelijk uit het onderdrukken van de symptomen van de bijkomende infecties die een gevolg zijn van het verzwakt immuunsysteem. Bij een huiskat kan dit consequent opgevolgd worden, bij een zwervkat niet. De besmette kat blijft tevens een besmettingsbron voor andere katten. Alternatieven zoals opvang van deze katten zijn momenteel niet voor handen en kosten ook enorm veel.

- In de communicatie worden de termen 'wilde kat' en 'verwilderde kat' door of naast elkaar gebruikt. Is daar verschil tussen? Komen er wilde katten in de natuur voor in Dendermonde?

Volgens de wetenschappelijke benadering behoren alle katten tot de familie van de Felidae (katachtigen). De Europese 'wilde kat' (*Felis sylvestris sylvestris*) komt in Dendermonde niet voor. De gedomesticeerde huiskat (*Felis catus*) komt hier wel voor. Wanneer in de communicatie vanuit de stad wordt gesproken over 'wilde kat' wordt bijgevolg de extreem verwilderde kat bedoeld.

De huidige wetgeving maakt in de jachtwetgeving het onderscheid tussen een 'verwilderde kat' en de 'niet-verwilderde kat' (m.a.w. een huiskat). Het zijn in de realiteit de nazaten van de gedomesticeerde niet-verwilderde katten die de verwilderde katten van vandaag vormen.

Op het terrein is het dus geenszins eenvoudig om een strikt onderscheid te maken tussen verwilderde en niet-verwilderde katten of tussen verwilderde katten en niet zo tamme huiskatten. Zwervkatten bevinden zich bijgevolg in een grijze zone.

- Welke criteria worden gehanteerd om te bepalen welke kat verwilderd is?

De bestrijder die de vangstactie uitvoert is in het bezit van een jachtverlof. Hij is hierdoor voldoende opgeleid om autonoom te kunnen beslissen of een kat verwilderd is of niet.

Volgens het jachtvoorwaardenbesluit (art 26) dienen katten die in een kastval of kooival worden gevangen op 2 criteria gecontroleerd te worden:

- geen verwilderd gedrag
- merkteken dat wijst op domesticatie

Indien minstens een van deze criteria aanwezig is, gaat het om niet-verwilderde katten die onmiddellijk vrijgelaten moeten worden. Verwilderde katten dienen door de jager naar het asiel gebracht te worden.

De afweging tussen deze criteria is echter zoals hierboven reeds aangehaald niet eenvoudig. Wanneer een kat in een vangkooi terechtkomt veroorzaakt dit immers stress bij het dier, waardoor zij instinctief zullen reageren (blazen, krabben, ...). Heel wat tamme huiskatten zullen dus bij vangst in een kooi ook verwilderd gedrag vertonen. Sommige verwilderde katten zijn ook voorzien van een teken dat wijst op domesticatie (bv. oorknip).

- Wat gebeurt er met de verwilderde katten?

Vanaf oktober 2015 werd consequent de TNR-methode door de stad in samenwerking met Rato vzw toegepast. Waarbij katten gevangen worden op specifieke gemelde locaties, de gezonde katten worden onvruchtbaar gemaakt en terug vrijgelaten op de vangstlocatie. Zichtbaar zieke katten worden ingeslapen, zieke dieren die continue behandeling nodig hebben en katten met sterke vlooiënallergie worden geëuthanaseerd.

In 2016, na commotie veroorzaakt door de jagers in verband met het verbod op terugzetten, werd deze werking in overleg met het Agentschap voor Natuur en Bos en Rato vzw bijgestuurd conform artikel 26 van het jachtvoorwaardenbesluit en het soortenbesluit. 'Verwilderde' katten werden naar een asiel overgebracht. Niet-verwilderde katten werden ter behandeling meegenomen naar de dierenarts en terug vrij gelaten op de plek van vangst.

In 2017 werden geen katten meer naar het asiel overgebracht. Dit naar aanleiding van het uitblijven van een transparant opvolgsysteem en het niet nakomen van de beloftes die door WBE Goudbloem-Denderland aan zowel de stad als het Agentschap voor Natuur en Bos werden gemaakt.

Daarnaast zijn er reeds vele jaren op het terrein tal van vrijwilligers en verenigingen actief die zich inspinnen voor verwilderde katten en niet- verwilderde zwervkatten. Zij sporen onder meer achtergelaten huiskatten, zwangere dieren en kittens op om hen ofwel een nieuwe thuis te geven ofwel in door hen, vaak op privaat terrein, in gecontroleerde kolonies onder te brengen. De katten aanwezig in deze kolonies zijn allen onvruchtbaar gemaakt en worden nauw opgevolgd. Zo kan er vastgesteld worden of er katten bijgeplaatst worden en wordt er snel ingespeeld op de mogelijke besmettingen. De stad heeft echter momenteel geen volledig zicht op wie deze vrijwilligers zijn en waar alle kolonies gevestigd zijn.

In overleg met vrijwilligers worden momenteel geen verwilderde katten meer naar een asiel afgevoerd. Wel worden deze na controle van de gezondheid gesteriliseerd of gecastreerd teruggeplaatst op het terrein en zo ondergebracht bij een bestaande kolonie. Indien blijkt dat de 'verwilderde' katten naar mensen toe sociaal gedrag vertonen, kunnen zij zelfs in een gastgezin geplaatst worden.

- Zijn er katten al dan niet verwilderd, die niet teruggezet worden en in het asiel blijven?

Deze mogelijkheid bestaat. Het is echter financieel noch logistiek haalbaar voor dierenasielen om deze katten te blijven huisvesten.

Het grote knelpunt in deze materie blijft de sensibilisering van katteneigenaars. Het achterlaten van niet-gesteriliseerde of gecastreerde katten zorgt voor een eindeloze aanvulling aan zwervkatten. Deze brengen vervolgens kittens ter wereld die niet meer gesocialiseerd kunnen worden tot een 'aajibare schootkat'. Asielen kunnen deze niet blijven opvangen omdat er geen zicht is op een nieuwe thuis.

- Worden verwilderde katten geëuthanaseerd?

Enkel zieke verwilderde katten worden meteen geëuthanaseerd. Verwilderde katten die in een asiel terechtkomen en die niet gesocialiseerd kunnen worden en bijgevolg geen zicht hebben op een nieuwe thuis kunnen niet eeuwig opgevangen worden in een asiel. Op langere termijn worden deze in de praktijk vaak ingeslapen.

- Welk aandeel van de gevangen katten worden als verwilderd beschouwd?

In 2016 werden slechts 29 dieren op een totaal van 134 dieren als verwilderd aangeduid door de verantwoordelijke afvanger.

- Heeft het stadsbestuur overeenkomsten met 1 of meerdere jagersverenigingen voor het uitvoeren van zwerfkattenacties?

Momenteel heeft de stad geen overeenkomst met een Wild Beheers Eenheid. Wel staat elke WBE conform het eigen jachtbeheersplan in voor de zwerfkatten in hun jachtrevier.

In 2016 keurde het college de samenwerking met WBE Goudbloem-Denderland principieel goed om 'verwilderde katten' op kosten van de WBE over te dragen naar een dierenasiel en zo conform de vigerende wetgeving verwilderde katten uit het ecosysteem te verwijderen. Wegens het ontbreken van een correct transit en registratiesysteem en het uitblijven van enige betaling vanuit de WBE is deze samenwerking stopgezet. De stad nam ook de kosten van het dierenasiel voor haar rekening.

- De stad zou overeenkomsten hebben, of gehad hebben met 1 of meer dierenasielen. Komt de stad alle verplichtingen na op gebied van onder andere betaling van facturen?

De stad heeft een overeenkomst met Animal Trust vzw voor het opvangen van achtergelaten dieren en komt de bepalingen inzake betaling na. Dit dierenasiel bleek in 2016 echter niet in staat om katten (al dan niet verwilderd) op te vangen.

In overleg met Rato, de overkoepelende jagersvereniging Sint-Hubertus en WBE Goudsbloem Denderland werd naar een ander dierenasiel gezocht om de katten die niet terug uitgezet konden worden te huisvesten. Zoals reeds aangehaald werd er vanuit de WBE en in naam van Sint-Hubertus beloftes gemaakt, zowel ten opzichte van de stad als het Agentschap Natuur en Bos. Deze beloftes werden niet nagekomen, waardoor de stad uiteindelijk de totale kostprijs aan het dierenasiel betaalde.

- Kreeg het stadsbestuur hierover al eerder vragen van dierenwelzijnsorganisaties? Wordt hier steeds op geantwoord?

De stadsdiensten kregen hierover zowel schriftelijk als telefonische vragen van zowel dierenwelzijnsorganisaties als ongeruste burgers, voornamelijk na het lanceren van de petitie. Telefonische vragen en vragen aan het loket worden meteen behandeld. Ook op de schriftelijke vragen zal een antwoord verstuurd worden. De stad is echter niet de enige communicator in dit verhaal.

- Kan het stadsbestuur een consequente communicatie over dit onderwerp voeren om misverstanden te vermijden?

Vanuit de stad werd er zoals u zelf aanhaalt consequent gecommuniceerd dat de TNR-methode gehanteerd wordt. Helaas kan de stad foutieve veronderstellingen niet voorkomen (bv. op basis waarvan de petitie werd gestart). De onduidelijkheid in de wetgeving en definities, complexiteit van het probleem, sterk tegengestelde belangen van alle betrokken partijen en emotionele gevoeligheid kunnen nog steeds voor heel wat misverstanden zorgen.

Met de communicatiedienst werd alvast afgesproken om aankondigen rond vangacties voortaan niet meer langs deze weg te verspreiden. Facebook is niet het correcte kanaal om onze inwoners hierover te informeren.

- Welk antwoord zal gegeven worden als de petitie ingediend wordt?

De vrijwilligers en betrokken organisaties die de petitie ondersteunen zijn op de hoogte van de foute informatie waarop zij verder gingen. Zij communiceren momenteel zelf positief over de samenwerking met de stad.

Wij verwachten verder constructief met hen samen te kunnen werken. Het is alleen door constructief samen met alle stakeholders (vrijwilligers, katteneigenaars, jagers, hogere overheden, ...) naar een oplossing te zoeken, dat er ook effectief iets kan verbeteren op het terrein voor zwerfkatt, mens en milieu.

De zwerfkattenactie, die werd aangekondigd door de Stad, heeft op heel wat kritiek gestuit bij kattenliefhebbers, bij bepaalde organisaties voor kattenopvang, alsook bij inwoners van Dendermonde zelf.

Intussen is deze problematiek een eigen leven gaan leiden op de sociale media, met alle gevolgen van dien.

Iedereen weet intussen dat dit geen recent pijnpunt betreft, want de vraag voor overleg en samenwerking met de Stad, is er reeds geruime tijd.

Naar aanleiding van de vergadering hierover op maandag 12 juni, georganiseerd door verschillende actoren die met poezenbeheer te maken hebben en het overleg dat plaatsvond met bevoegde schepen op donderdag 15 juni, vragen wij welke visie de Stad heeft op de voorstellen die zijn voorgelegd en welke initiatieven zullen worden genomen.

N-VA zal ditmaal geen genoeg nemen met een "Wij zijn er mee bezig" antwoord en eist duidelijkheid hierover.

Om de populaties aan zwerfkatten gezond te houden en de hinder veroorzaakt door zwerfkatten efficiënt én diervriendelijk aan te pakken werkt de stad samen met alle betrokkenen. De stad zoekt hierbij naar een leefbare, diervriendelijke, betaalbare, wettelijk verantwoorde, ... oplossing in samenwerking met 1 gemeenschappelijk doel: de hinder veroorzaakt door zwerfkatten op de omgeving maximaal inperken.

Dit is geen eenvoudige klus gelet op de onduidelijkheid in de wetgeving en definities, complexiteit van het probleem, sterk tegengestelde belangen van alle betrokken partijen en emotionele gevoeligheid. Hiervoor werd de afgelopen jaren overleg gepleegd door de stadsdiensten waarbij zowel binnen de administratie als op het terrein al tal van zaken verbeterden.

In eerste instantie werd er afgesproken met de vrijwilligers om werk te maken van voederpassen. In Dendermonde geldt op alle openbare plaatsen volgens ons politiereglement een verbod op het voederen van verwilderde of wilde dieren. Onaangepast en op foutieve momenten aangereikt voedsel schaadt immers de gezondheid van de dieren en trekt bovendien ongedierte aan, wat op zijn beurt risico's inhoudt voor de gezondheid van mens en huisdier. Wie zich niet aan het voederverbod houdt, riskeert een Gemeentelijke Administratieve Boete. Door enkel vrijwilligers met een voederpas voor zwerfkatten een uitzondering op het voederverbod te geven, kunnen de bestaande kolonies gezond gehouden worden en gemonitord worden. Dit voorstel dient nog door het college bekrachtigd te worden. Momenteel hebben we vanuit de stadsdiensten ook onvoldoende zicht op welke organisaties en vrijwilligers waar aan het werk zijn.

Daarnaast wordt ook het aanbieden van stimulansen aan katteneigenaars om de eigen huiskat onvruchtbaar te maken bekeken. Door een gedeelte van de kosten voor deze medische ingreep terug te betalen, kunnen alvast ongewenste kitters voorkomen worden. Dit zal vanzelfsprekend een kostenplaatje met zich meebrengen dat momenteel niet voorzien is op de begroting. Ook dit zal dus nog voorgelegd moeten worden en enige tijd vergen. Net zoals het chippen van zwerfkatten. Het verplicht steriliseren of castreren en chippen van huiskatten en de verantwoordelijkheid die katteneigenaars op dienen te nemen in deze problematiek dient verder ook bekeken te worden op een hoger beleidsniveau.

Martine Van Hauwermeiren

schepen

